

A régi kapcsolatod alapján teremtéd az újat?

Szeretnék többet teremteni, jobban kijutni a világba.

Érdekes látni hányan nem akarnak változni, hányan akarják bebetonozni magukat ebbe a valóságba, és nem tesznek fel kérdéseket, megveszik valaki termékét vagy hitrendszerét.

Nagyon hálás vagyok az Access Consciousness eszközeinek, és a hajlandóságért, hogy teljes megengedésben legyek azzal, amiről beszélnek az emberek, és feltenni a kérdést: Mit használtok innen, mit tudtok letölteni, és mi tartozik ebből ahhoz, aminek a teremtését kérem?

„Nem leszek otthon” helyzet. – Haladjunk most hátulról előre.

Amikor megpróbálunk kezelni valamit, nem vagyunk a mi más lehetséges kérdésben. Amikor kezelni akarunk valamit az olyan, mintha meg akarnánk javítani valamit. Már felvettük a nézőpontot, hogy van valami, amit kezelni kell. Ahelyett, hogy megkérdeznénk: Mi ez? Mit tehetek vele? Meg tudom változtatni? Ha igen, akkor hogyan? Mi másra van szükség? Kivel kell beszélnem? Milyen kérdést tehetek fel? Jutottál valami következtetésre annak alapján, amit a múltból eldöntöttél? Olyan ez, mint behozni a tegnapi ízet a holnap ígéretéért, amit sokan csinálnak a kapcsolatokban. A jelenben megérik valami múltban teremtettnek az ízet, és már el is döntötték, hogy a jövő milyen lesz.

Mindent, amit ez felhoz, mindenhol, ahol következtetésbe mentél annak alapján, amiről eldöntötted, hogy a múltban történt, és hogy ez a jövőben is olyan lesz – adsz ilyenkor bármi helyet magadnak, hogy te legyél? Megadod a helyet nekik, hogy Ők legyenek? Nem.

Olyan ez mintha az egész kapcsolatot a fejedben élnéd.

Lehet, hogy működik ez neked, lehet, hogy nem. Úgy látszik, hogy kérdéseket kérsz. Tehát ha nem működik neked, akkor mit kérdezhetsz itt?

Azt kérdezem tőled, hogy leültél a partnerrel, és elmondtad neki, hogy nézd, ez jön fel nekem? Mi ez? Mi zajlik? Olyasmi ez, amiről kérdeznünk kellene, valami olyan változás történik, amire nem voltam éber?

Mondhatnád: Tudod mit? Nekem ez nem működik, ha valami mást akarsz csinálni, vagy máshol lenni, az rendben van.

Hányan kényszerítjük a másikat, hogy védekezzen amiatt, hogy hol, mit és hogyan csinál, mert mi már eldöntöttük, hogy az mit jelent!?

Csak te tudod azt, hogy védekezési állásból teszed-e fel a kérdéseket?

Mindent, ami ez, minden világot, amit ez felhoz neked, hajlandó lennél elengedni?

Helyes, helytelen, jó, rossz, Poc, Pod, mind a 9, rövidek, fiúk, túlon túl.

Mi nagyobb van itt nekem, amit nem voltam hajlandó látni, vagy ami nem voltam hajlandó lenni? Ezt kérdezhetsz.

Mi az értéke annak, hogy ragaszkodsz ahhoz, amiről már eldöntötted, hogy történni fog? Többet vagy kevesebbet teremt ez? Mindent, ami ez, hajlandó lennél elengedni? Helyes, helytelen, jó, rossz, Poc, Pod, mind a 9, rövidek, fiúk, túlontúl.

Az egyik dolog, amiben biztos vagyok az, hogy ha ragaszkodunk ahhoz, hogy mi történt, ragaszkodunk a történetünkhöz, és referenciaként használjuk arra, hogy mi *fog* történni, akkor pont azt kapjuk, amit kértünk.

Megteremtéd azt, amiről eldöntötted, hogy nem történhet meg megint, mert most azt figyeled, hogy megtörténik-e újra. Ez olyan, mint hogy aminek ellenállsz, az fennmarad.

Mindent, amit ez felhoz, mindenhol, ahol bevetted, hogy valaki kicsoda a többi ismerősödön alapulva, és azon, amit azok tettek – hajlandó lennél elengedni?

Helyes, helytelen, jó, rossz, Poc, Pod, mind a 9, rövidek, fiúk, túlontúl.

Van itt egy vezérmotívum - a hajlandóság, hogy a jelenben legyél!

Ha valami nem működik – és ehhez bátorság kell – hajlandó lennél ülni valakivel és a múltra hivatkozás nélkül azt mondani, hogy „ez zajlik bennem”?

Mit teremtész a saját életedben és élésedben, ami arra készíted, hogy figyeld, amit a másik tesz, vagy nem tesz? És arra készíted, hogy azon az alapon viszonyulj a jövődhöz, hogy ők mit tesznek, vagy nem tesznek?

Mert az elsődleges kapcsolatot az önmagaddal való kapcsolatotod.

Szóval hol vagy te ebben az egészben?

Mit teremtész a te életeddel, a te éléseddel, a te pénzügyeiddel, ami többet teremt *neked* és *veled*? Mi van akkor ha, azzal a másikkal együtt lenni olyan hozzájárulás, egységközösség valami nagyobb teremtése, ami nem *tőlük* függ, hogy *számodra* valami nagyobbat teremtsen?

Bárkitől, aki ragaszkodik egy kapcsolathoz, akik eldöntötték, hogy ha valaki *ezt így* csinálja, akkor *az meg úgy* lesz. Ilyenkor kötözöd össze magad az önmagaddal való kapcsolatban is. Ahol bezárod magad azokkal a háromszoros sorozatrendszerrel, hogy előre-hátra, előre-hátra mész. Itt nincs hely a nagyobb lehetőségnek. Mi nagyobb van itt neked, ami nem voltam hajlandó lenni, amit nem voltam hajlandó látni? Lehet, hogy valami egészen fantasztikus.

Gratulálok neked, hogy feltetted kérésed, hogy segítsék kérdezni, hogy ennyire sebezhető vagy ebben.

Bátorság kell ahhoz, hogy leüljünk, és azt mondjuk valakinek, hogy nézd, valami van velem, nem bánád, ha beszélnék róla, és feltennék pár kérdést? És önmagadból tedd fel azokat a kérdéseket önmagadról!

Hajlandó vagy leereszteni a falaidat és megengedésben lenni bármilyen válasszal, akkor az megadja neked az információt, hogy *te* hova menj *magaddal*. És a másik is megkapja az információt, hogy téged inkább valami más érdekel. Mert ha, nem működik, ne javítsd meg. Ha nem működik, kérdezd meg, mi nagyobbba van itt – mindkettőnk számára?